

quis rex militie illorum. Quare pre omnibus qui habitant in oriente isti contempserunt me. et non egerunt in obviam nobis: ut susceperunt nos cum pace. Tunc achior dux omnium filiorum ammon respondens ait. Si digneris audire domine. dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat: et non egredietur verbum falsum ex ore meo. Populus iste ex progenie caldeorum est. Hic primus in mesopotamia habitavit: quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum qui erant in terra caldeorum. Descendentes itaque ceremonias patrum suorum que in multitudine deorum erant unum deum celi coluerunt: qui et precepit eis ut egerent inde: et habitarent in terram. Cumque operuisset omnem terram fames. Descenderunt in egiptum: illicque per quadringentos annos sic multiplicati sunt: ut dinumerari eos non posset egyptus. Cumque gravaret eos rex egypti atque in edificationibus urbium suarum in luto et latere subiugasset eos: clamaverunt ad dominum suum et percussit totam terram egypti plagis variis. Cumque eiecisset eos egypti a se: et cessasset plaga ab eis: et iterum eos vellent capere: et ad suum servitium revocare. fugientibus hiis deus celi mare aperuit: ita ut huic inde aque quasi murus solidarentur: et isti pede sicco fundum maris perambulando transirent. In quo loco dum innumerabilis exercitus egyptiorum eos persequeretur: ita aquis cooptus est: ut non remaneret vel unus qui factum posteris nuntiaret. Egredis etiam mare rubrum deserta syna montis occurrerunt: in quibus nunquam homo habitare poterat: vel filius hominis requievit. Illi fontes amari obdulerant sunt eis ad bibendum: et per annos quadraginta

annonam de celo consecuti sunt. Ubi cumque ingressi sunt: sine arcu et sagitta. et absque scuto et gladio. deus eorum pugnavit pro eis et vixit. Et non fuit qui in sulcasset populo istum: nisi quando recessit a cultu domini dei sui. Quocientibus autem preter ipsum deum suum alterum coluerunt: dati sunt in perditionem et in gladium et in obprobrium. Quocientibus autem penituerunt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi virtutem resistendi. Denique rananeum regem et iehuseum. et pheleseum et rueum et echeu et amoreum et omnes principes in ebron perstraverunt: et terras eorum et civitates eorum ipsi possederunt: et usque dum non peccarent in conspectu dei sui erat cum illis bona. Deus enim illorum odit iniquitatem. Nam et ante hos annos cum recessissent a via quam dederat illis deus ut ambularent in ea: et ceterum non esset preliis a multis nationibus: et plerumque eorum captivi abducti sunt in terram non suam. Nunc autem reuersi ad dominum deum suum ex dispersione qua dispersi fuerant adunati sunt: et ascenderunt montana hec omnia: et iterum possident iherusalem: ubi sunt sancta sanctorum. Nunc ergo mihi dicit persequere si est aliqua iniquitas eorum in conspectu dei eorum: ascendam ad illos quoniam tradens tradet illos deus eorum tibi: et subiugati erunt sub iugo potentie tue. Si vero non est offensio populi huius coram deo suo non poterimus resistere illis: quoniam deus eorum defendit illos: et erimus in obprobrium uniusse terre. Et factum est cum cessasset loqui achior: verba hec icati sunt omnes magnates holoseris. et cogitabant interficere eum dicentes ad alterum. Quis est iste qui filios israel posse dicat resistere regi nabuchodonosor. et exercitibus eius: homines

inertes et sine virtute. et sine precitia artis pugne. Et ergo agnoscat achior: quoniam fallit nos. ascendamus in montana: et cum capti fuerint potentes eorum cum eisdem gladio transibere: ut sciant omnes gentes quoniam nabuchodonosor deus terre est. et preter ipsum alius non est.

Factum est autem cum cessasset loqui: indignatus holoseris vespertine dixit ad achior. Quomodo prophetai nobis dixerunt quod gens israel defendatur a deo suo: ut ostendam tibi quoniam non est deus nisi nabuchodonosor: cum percuiderim eos omnes sicut hominem unum. nunc et ipse cum illis afflictorum gladio interficiet: et omnis israel perditione disperiet: et plerumque quoniam nabuchodonosor dominus sit uniusse terre. Cumque gladius militie mee transieret per latera tua: et ceterum radices inter vulneratos israel: et non respiciabis ultra donec exterminetis eum illis. Porro autem si prophetiam tuam veram existimas non concedat vultus tuus: et pallor qui faciem tuam obtrinet abscedat a te: si verba mea hec putas impleri non posse. Et autem non eris quia simul cum illis hec expectabis: ecce ex hac hora illorum populo sociaberis: ut dum dignas mei gladii penas receperint. ipse simul ultioni subiaceas. Tunc holoseris precepit servis suis: ut comprehenderent achior. et ducerent eum in bethulia: et traderent eum in manus filiorum israel. Et accipientes eum secum holoseris profecti sunt per campum: sed cum appropinquassent ad montana. eiecerunt eum ex fundibularum. Illi autem ducerentes a latere montis. ligauerunt achior ad achorem manibus et pedibus: et sic unctum de rebus dimiserunt eum: et reuersi

sunt ad dominum suum. Porro filii israel descendentes de bethulia. venerunt ad eum. Quem soluentes duxerunt ad bethulia: atque in medium populi illum statuentes percurantur sunt. quid rectum esset quod illum vindictam assidue reliquissent. In diebus illis erant illi principes. ozias filius micha de tribu symeon: et charmi qui et gothoniell. In medio itaque seniorum et in conspectu omnium achior dixit omnia que locutus fuerat ab holoseris interrogatus: et qualiter populus holoseris voluisset propter hoc verbum interficere eum: et quemadmodum ipse holoseris iratus iussit eum israelitis hac de causa tradiri: ut dum vinceret filios israel. tunc et ipsum achior diuersis iulcar supplicis interiret: propter hoc quod dixisset. deus celi defensor eorum est. Cumque achior uniusse hec exposuisset: omnis populus cecidit in faciem adorantes dominum et communi lamentatione et fletu unanimiter preces suas domino effuderunt dicentes. Domine deus celi et terre intuerere superbiam eorum: et respice ad nostram humilitatem: et faciem sanctorum tuorum attende: et ostende quoniam non decelinquis presumptentes de te: et presumptores de se et de sua virtute gloriantes humilias. finito itaque fletu: et per totum diem oratione populi compleretur: consolati sunt achior dicentes. Deus patrum nostrorum cum tu virtutem predicasti. ipse tibi hanc dabit visitationem: ut eorum magis tu interitum videas. Cum vero dominus deus noster dederit hanc libertatem servis suis: sit et tecum deus in medio nostro: ut sicut placuerit tibi ita cum iis omnibus conuersetur nobiscum. Tunc ozias finem concilio suscepit eum in domum suam: et fecit cenam magnam. Et vocatis omnibus presbiteris. simul repleto ieiunio recesserunt. Postea vero